

Familierechtbank Antwerpen (afd. Antwerpen), 12 januari 2018
16/3047/B

Huwelijk – niet-erkenning – artikel 27 WIPR – conflictenrechtelijke controle – artikel 47 WIPR – buitenlands recht

Mariage – non-reconnaissance – article 27 CODIP – controle conflictuel – article 47 CODIP – droit étranger

In zake: A.R.V. Nr. 16/3047/B

Gezien voorgaand verzoekschrift op 21 september 2016 aangeboden door meester P, Janssens, advocaat, voor en namens:

N. E., geboren te [...] (Albanië) op [...], van Belgische nationaliteit en wonende te [...],
en

D. J., geboren te [...] (Albanië) op [...], van Albanese nationaliteit en wonende te [...],

thans hebbende als raadsman meester K. Luyckx, advocaat, kantoorhoudende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122 bus 14.

Gezien het schriftelijk advies van mevrouw A. Neven, substituut procureur des Konings dd. 10 oktober 2016.

Gelet op de repliek neergelegd op 16 februari 2017.

De rechtbank heeft onder meer kennis genomen van:

- het verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 21 september 2016,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie dd. 10 oktober 2016,
- de schriftelijke repliek namens verzoekers,
- de stukken.

Verzoekers en hun raadsman werden gehoord in raadkamer op 17 februari 2017, 19 juni 2017, 23 juni 2017 en 15 december 2017.

De heer E. De Bock, substituut van de procureur des konings, heeft er in hoofdorde op gewezen dat het huwelijk niet rechtsgeldig is gesloten overeenkomstig het Albanese recht en heeft in ondergeschikte orde het schriftelijk advies van het openbaar ministerie hernomen. Namens verzoekers werd gerepliceerd.

Het verzoekschrift beoogt de erkenning van het huwelijk, afgesloten tussen verzoekers te Xhafzotaj in

Albanië op 11 januari 2016.

De ambtenaar van de burgerlijke stand te Borsbeek heeft op 11 augustus 2016 geweigerd dit huwelijk te erkennen.

Verzoekers hebben bij toepassing van artikelen 27 en 23 WIPR beroep ingesteld tegen deze beslissing.

Vermits geen multilaterale of bilaterale verdragen van toepassing zijn op de erkenning van de Albanese huwelijksakte is het 'gemeen' erkenningsrecht van toepassing zoals opgenomen in het Wetboek voor Internationaal privaatrecht van 2004 (afgekort WIPR).

Artikel 27 §1 WIPR bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden wordt erkend zonder dat een beroep dient gedaan op enige procedure (erkenning van rechtswege), indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 (wetsontduiking) en 21 WIPR (openbare orde-exceptie). Indien de erkenning geweigerd wordt, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg. In dat geval geldt de procedure zoals beschreven in art. 23 WIPR (zie hierover: H. Storme, "Deel III. De erkenning en uitvoerbaarverklaring van vreemde rechterlijke beslissingen en akten", in J. Erauw en mede-auteurs, *Internationaal privaatrecht*, Mechelen, Gandiaus, Kluwer, 2009, nr. 215 e.v.).

Om een erkenning te bekomen moet de verzoeker de documenten voorleggen die in art. 24 WIPR worden opgesomd, voor zover zij van toepassing zijn ten aanzien van authentieke akten. In de praktijk zal het gaan om een uitgifte die voldoet aan de voorwaarden nodig voor de echtheid. Daarenboven moet de akte voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de staat waar ze werd opgesteld nodig zijn voor haar echtheid (art. 27 § 1, 2° lid) en moet de akte rechtsgeldig zijn overeenkomstig het recht dat volgens het Belgisch wetboek op de betrokken rechtsverhouding toepasselijk is. Dit betekent dat wanneer het om een huwelijksakte gaat de partners dienen te voldoen aan het recht van het land waarvan zij de nationaliteit hebben (art. 46 lid 1 WIPR) en zij de vormvereisten van het recht van het land waar het huwelijk werd gesloten in acht moeten genomen hebben (art. 47 § 1 WIPR). Op die manier wordt het conflictenrecht getoetst. Verder vermeldt art. 27 uitdrukkelijk dat bij die controle de artikelen 18 en 21 WIPR moeten in acht genomen worden. Er mag met andere woorden geen rekening gehouden worden met feiten en handelingen die als enig doel wetsontduiking hebben. Hier wordt nagegaan of de aanknopng berust op een rechtsfeit of rechtshandeling die niet uitsluitend gekozen werd om het toepasselijk recht te doen veranderen of ook niet geveinsd werd. Bovendien blijft ook de openbare orde-exceptie van toepassing: het door het wetboek aangewezen vreemde recht dat de in de akte vervatte rechtshandeling in principe beheerst, zal daardoor voor de controle van de rechtsgeldigheid conform art. 27 WIPR in bepaalde gevallen moeten vervangen worden door een andere relevante bepaling uit dat recht of uit het Belgisch recht. Met "openbare orde" wordt hier immers de internationale privaatrechtelijke openbare orde bedoeld. Dit is het geheel van de beginselen die essentieel zijn voor de morele, politieke en economische orde van België.

Wat betreft de vormvereisten van het huwelijk is het Albanese recht toepasselijk (art. 47 § 1 WIPR)

Het Albanese familiewetboek ("family code") voorziet een huwelijksaankondiging (artikel 15). Het verzoek daartoe dient te gebeuren door beide toekomstige echtgenoten of een bijzonder

gevolmachtigde (artikel 16) en het huwelijk mag niet voltrokken worden vooraleer 10 dagen verstreken zijn na de aankondiging (artikel 17).

Uit de eigen verklaringen van verzoeker op de zittingen van 23 juni 2017 en 15 december 2017 is gebleken dat er geen sprake is geweest van een aankondiging, laat staan van de 10 dagen wachttijd, Op 23 juni 2017 verklaarde verzoeker: " De dag voor de trouw ben ik naar de burgerlijke stand gegaan met de vraag om te huwen en we mochten de dag nadien terugkomen om te huwen". Op 15 december 2017 luidde het dat hij de dag voor het huwelijk met zijn vader bij de burgerlijke stand was gaan melden dat ze de volgende dag zouden aanwezig zijn voor het huwelijk. Dit is op zich een vreemde verklaring, nu ingeval van een aankondiging conform voormelde artikelen de huwelijksdatum reeds 10 dagen had moeten uithangen. Wat er ook van zij, verzoeker verklaarde op 15 december 2017 eveneens dat enkel op de dag van het huwelijk, 11 januari 2016, door beide verzoekers papieren werden ondertekend, inclusief het verzoek tot huwelijksaankondiging, gedateerd op 30 december 2015 (zie het PV van de terechtzitting en het eigen stuk van verzoekers met als datum "30.12.2015" (in de vertaling ontbreekt deze datum)). Op 15 december 2017 werd hieraan toegevoegd dat de vader van verzoeker op 30 december 2015 de aanvraag voor het huwelijk zou hebben gedaan en dat verzoekers hem daartoe een volmacht hadden gegeven. De bijgebrachte volmacht is geenszins een bijzondere volmacht om een huwelijksaanvraag te doen, enkel om inlichtingen te bekomen namens verzoekers over "huwelijksproclamatieprocedures", maar bovendien dateert die volmacht van een datum (21 oktober 2015) waarop verzoeker blijkens zijn eigen verklaringen op 15 december 2017 niet in Albanië is geweest. Overigens zou het niet nodig geweest zijn op 11 januari 2016 nog het verzoek tot huwelijksaankondiging te tekenen (en te antedateren) als er op 30 december 2015 een verzoek door een bijzonder gevolmachtigde zou geweest zijn.

Hoogst opmerkelijk is dat de Albanese autoriteiten niet aarzelen om getuigschriften af te leveren, waarin bevestigd wordt dat beide verzoekers op 30 december 2015 persoonlijk aanwezig waren om het verzoek te ondertekenen.

Het staat aldus vast dat de vereiste huwelijksaankondiging er niet is geweest en dat qua vormvereisten het huwelijk niet rechtsgeldig is gesloten overeenkomstig het Albanese recht.

Derhalve dient het verzoek tot erkenning van het huwelijk te worden afgewezen.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK**

Stelt vast dat de wet op het taalgebruik in gerechtszaken is nageleefd.

Alle verdere en strijdige middelen verwerpend.

Verklaart het verzoek toelaatbaar, doch ongegrond.

Legt de kosten ten laste van verzoekers.

Dit vonnis werd uitgesproken op twaalf januari tweeduizend achttien in raadkamer van de Kamer AF2, die samengesteld was uit:

H.Smeyers, rechter,
E, De Bock, substituut procureur des Konings,
A. Rasschaert, griffier.